

ข้อมูลอำเภอโกสุมพิสัย

โกสุมพิสัยเมืองสะดืออีสาน ถิ่นฐานคนดี วนอุทยานโกสัมพีลือเลื่อง องค์พระมิ่งเมืองศักดิ์สิทธิ์

งามจับจิตบึงกุย

อำเภอโกสุมพิสัย ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2443 มีพื้นที่ 827.876 ตร.กม. หรือเท่ากับ 517,423 ไร่

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเขียงยืน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอกันทรวิชัยและอำเภอเมืองมหาสารคาม

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบรบือและอำเภอกุดรัง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอบ้านไผ่ อำเภอบ้านแฮด และอำเภอเมือง

ขอนแก่น (จังหวัดขอนแก่น)

การปกครอง 17 ตำบล 233 หมู่บ้าน 1 เทศบาลตำบล

ตำบลหนองบัว ตำบลโพนงาม ตำบลเขวไร่ ตำบลวังยาว ตำบลดอนกลาง ตำบลหนองเหล็กตำบลแพง

ตำบลหนองกุสสวรรค์ ตำบลหนองบอน ตำบลยางท่าแจ้ง ตำบลยางน้อย ตำบลห้วยขวาง ตำบลเขื่อน

ตำบลแก้งแก ตำบลเหล่า ตำบลเลิงใต้ เทศบาลตำบลเขียงยืน

ประวัติ

หลักฐานเท่าที่ค้นพบว่า ท้องที่อันเป็นที่ตั้งอำเภอโกสุมพิสัยเป็นเพียงหมู่บ้านเล็ก ๆ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำชีทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดมหาสารคาม ห่างจากตัวจังหวัดมหาสารคาม 28 กิโลเมตร ในอดีตบริเวณที่ตั้งอำเภอโกสุมพิสัยเป็นป่าใหญ่มีสัตว์ป่ามากมาย มีพรานป่า 2 คน ได้ล่าสัตว์ที่บริเวณป่าแห่งนี้และเกิดอิทธิฤทธิ์จากป่าไม่สามารถล่าสัตว์ได้ จนต้องปลุกหอขึ้นบวงสรวง ขอล่าสัตว์และได้สัตว์ตามที่ต้องการ ซึ่งหอที่ปลุกบวงสรวงมีลักษณะขวางตะวัน เมื่อมีหมู่บ้านเกิดขึ้น จึงเรียกว่า บ้านหอขวาง ต่อมาเมื่อผู้อพยพจากเมืองสุวรรณภูมิ (อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด) มาตั้งถิ่นฐานเพิ่มขึ้นเพราะความอุดมสมบูรณ์ครั้งต่อมา พ.ศ. 2425 ความเจริญก้าวหน้าของบ้านหอขวาง ขยายอาณาเขตออกไป กว้างขวางสมควรยกฐานะขึ้นเป็นเมือง พระยาดำรงธวัชบุรี เจ้าเมืองธวัชบุรี จึงมีใบบอกไปยังเมืองกรุงเทพมหานคร เพื่อทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมเครื่องราชบรรณาการ ดอกไม้เงินดอกไม้ทอง ซึ่งทำเป็นรูป ดอกประคำป่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดยกฐานะบ้านหอขวางเป็นเมือง ขนานนามว่า เมืองโกสุมพิสัย แปลว่า เมืองแห่งดอกประคำป่า ต่อจากนั้นได้ตั้งให้ ท้าวสุริโย (บุตรพระยาดำรงธวัชบุรี) เป็นเจ้าเมืองคนแรก มีราชทินนามว่าพระสุนทรพิพิธ พร้อมทั้งตั้งกรมการเมืองครบถ้วนปกครองประชาชนต่อมา พ.ศ. 2443 ได้มีการแบ่งเขตการปกครองตามพระราชบัญญัติปกครองท้องถื่นออกเป็นมณฑลจังหวัดอำเภอเมืองโกสุมพิสัย มีฐานะเป็นอำเภอมีนายอำเภอคนแรกคือ พระสุนทรพิพิธ

ลักษณะภูมิประเทศ

โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง ที่ลุ่มสลักที่ดอน ไม่มีภูเขา พื้นที่ด้านทิศเหนือค่อนข้างอุดมสมบูรณ์เพราะมีแหล่งน้ำธรรมชาติคือ แม่น้ำชีไหลผ่าน นอกจากนี้ยังมีคลองส่งน้ำชลประทานเขื่อนหนองหวายซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ส่วนทางด้านทิศใต้เป็นเนินสูงแห้งแล้ง ไม่อยู่ในเขตชลประทานต้องอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก

ข้อมูลอำเภอเชียงยืน

เชียงยืนเมืองพระใหญ่ ใฝ่ใจวัฒนธรรม ทอผ้าดำและเสื่อกก มรดก
ไหมมัดหมี่ ประเพณีบุญเบิกฟ้า งามธาราเรียงทอง

อำเภอเชียงยืน ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2502 มีพื้นที่ 289.027 ตร.กม. หรือ
เท่ากับ 180,642 ไร่

อาณาเขตติดต่อ.

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอซำสูง (จังหวัดขอนแก่น) และอำเภอชื่นชม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอยางตลาด (จังหวัดกาฬสินธุ์) และ

อำเภอกันทรวิชัย

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอโกสุมพิสัย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอโกสุมพิสัย และอำเภอเมืองขอนแก่น

การปกครอง 8 ตำบล 116 หมู่บ้าน 1 เทศบาลตำบล ระยะทางจากจังหวัดมหาสารคาม 55 กม.

ตำบลส้มเฒ่า ตำบลกุ๋ทอง ตำบลเหล่าบัวบาน ตำบลนาทอง ตำบลหนองซอน ตำบลโนนทอง ตำบล
ดอนเงิน ตำบลเชียงยืน เทศบาลตำบลเชียงยืน

ประวัติ

ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๓๖ มีราษฎรบ้านหนองปรุรง แขวงเมืองร้อยเอ็ดจำนวน ๑๒ ครอบครัว ภายใต้การนำของนายหอม
สมบัติ ได้อพยพครอบครัวมาตั้งภูมิลำเนาทำมาหากินใกล้หนองน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของที่ตั้งบ้านเชียงยืน
ปัจจุบัน เรียกชื่อหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นว่า “บ้านยางคำ” ราษฎรในหมู่บ้านได้เลือกนายศรี สุนนท์ เป็นนายบ้าน ขึ้นกับแขวง
หนองซอน ซึ่งมี พระศรีวราชาเป็น นายแขวงเมืองกาฬสินธุ์ ต่อมาหมู่บ้านยางคำซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ จำนวนราษฎรได้
เพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถจะขยายหมู่บ้านออกไปได้อีก เพราะมีทุ่งนาล้อมรอบทุกด้าน ป่าอันกว้างขวางอยู่ทางทิศตะวันออก
ของ บ้านยางคำอยู่ใกล้ หนองน้ำใหญ่ชื่อว่า “หนองเชียงยืน” สันนิษฐานว่าเคยเป็นที่ตั้งเมืองในสมัยขอม ซึ่งเคยมีอำนาจ
อยู่ในภูมิภาคนี้แล้วร้างไป เพราะมีผู้ขุดพบเศษกระเบื้อง อิฐโบราณในบริเวณหนองน้ำเชียงยืนอยู่เสมอ ราษฎรเห็นว่าป่า
แห่งนี้เป็นทำเลเหมาะสมที่จะตั้งเป็นหมู่บ้านใหม่ จึงได้อพยพราษฎรบ้านยางคำมา ตั้งบ้านเรือนขึ้นใหม่ที่บริเวณป่าดังกล่าว
และเรียกหมู่บ้านนี้ว่า “บ้านเชียงยืน” ตามชื่อหนองน้ำ เมื่อชุมชนแห่งนี้มีหมู่บ้านบริวารมากขึ้น ทางราชการจึงตั้งให้เป็น
ตำบลเชียงยืน อยู่ในเขตปกครองของอำเภอโคกพระ (ปัจจุบันชื่ออำเภอกันทรวิชัย) จังหวัดมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ.
๒๔๙๒ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศแยกตำบลเชียงยืนออก และยกขึ้นเป็นตำบล ๓ ตำบลคือ ตำบลเชียงยืน ตำบลกุ๋
ทอง และตำบลชื่นชม และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ กระทรวงมหาดไทยได้แบ่งเขตการปกครองของอำเภอกันทรวิชัย
ออกเป็นกิ่งอำเภอเชียงยืน ประกอบด้วย ๔ เขตตำบลคือ ตำบลเชียงยืน ตำบลชื่นชม ตำบลกุ๋ทอง และตำบลหนองซอน
เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงมหาดไทยได้ยกฐานะกิ่งอำเภอเชียงยืน ขึ้นเป็นอำเภอเชียงยืน
ประกอบด้วย ๔ เขตตำบล คือ ตำบลเชียงยืน ตำบลชื่นชม ตำบลกุ๋ทอง ตำบลหนองซอน

ข้อมูลอำเภอขึ้นชม

ขึ้นชมถิ่นคนดี กะหล่ำปลีเงินล้าน ลำธารห้วยสายบาตร ธรรมชาติป่า
โคกขาว กราบเจ้าหลวงปู่หิน

อำเภอขึ้นชม ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2540 มีพื้นที่ 113.008 ตร.กม. หรือ
เท่ากับ 70,630 ไร่

อาณาเขตติดต่อ.

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอกระนวน (จังหวัดขอนแก่น) และอำเภอห้วย
เม็ก (จังหวัดกาฬสินธุ์)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอห้วยเม็กและอำเภอยางตลาด (จังหวัด
กาฬสินธุ์)

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเชียงยืน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอคำสูง (จังหวัดขอนแก่น)

การปกครอง 4 ตำบล 47 หมู่บ้าน 1 เทศบาลตำบล ระยะทางจากจังหวัดมหาสารคาม 75 กม.

ตำบลกุดปลาตุก ตำบลขึ้นชม ตำบลหนองกุง ตำบลเหล่าดอกไม้ เทศบาลตำบลขึ้นชม

ประวัติ

ท้องที่อำเภอขึ้นชมเดิมเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอเชียงยืน ทางราชการได้แบ่งพื้นที่การปกครองออกมาตั้งเป็น กิ่งอำเภอขึ้น
ชม ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2540 โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ปีเดียวกัน
และต่อมาในวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็น อำเภอขึ้นชม โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่
8 กันยายน ปีเดียวกัน